

فصل هفتم - در جعالة

ماده 561

ماده 561 - جُعالة عبارت است از التزام شخصی بآداء أُجَرَت معلوم در مقابل عملی اعم از اینکه طرف معین باشد یا غیر معین.

ماده 562

ماده 562 - در جُعالة ملتزم را جاعل و طرف را عامل و أُجَرَت را جُعَل میگویند.

ماده 563

ماده 563 - در جُعالة معلوم بودن أُجَرَت مِن جمیع الجهات لازم نیست بنابراین اگر کسی ملتزم شود که هر کس گم شده او را پیدا کند حصّه مشاع معینی از آن، مال او خواهد بود، جُعالة صحیح است.

ماده 564

ماده 564 - در جُعالة گذشته از عدم لزوم تعیین عامل ممکن است عمل هم مردد و کیفیات آن نامعلوم باشد.

ماده 565

ماده 565 - جُعالة تعهدی است جائز و مادامی که عمل باتمام نرسیده است هر یک از طرفین میتوانند رجوع کنند، ولی اگر جاعل در اثناء عمل رجوع نماید باید أُجَرَت المِثْل عمل عامل را بدهد.

ماده 566

ماده 566 - هر گاه در جعاله عمل دارای اجزاء متعدد بوده و هر یک از اجزاء مقصود بالاصاله جاعل بوده باشد و جعاله فسخ گردد عامل از اجرت المسمی بنسبت عملی که کرده است مستحق خواهد بود اعم از اینکه فسخ از طرف جاعل باشد یا از طرف خود عامل.

ماده 567

ماده 567 - عامل وقتی مستحقّ جُعَل می‌گردد که متعلق جُعَله را تسلیم کرده یا انجام داده باشد.

ماده 568

ماده 568 - اگر عاملین متعدد بشرکت هم عمل را انجام دهند هر یک بنسبت مقدار عمل خود مستحقّ جُعَل می‌گردد.

ماده 569

ماده 569 - مالی که جُعَله برای آن واقع شده است از وقتی که بدست عامل میرسد تا بجاعل رد کند در دست او امانت است.

ماده 570

ماده 570 - جُعَله بر عمل نامشروع و یا بر عمل غیرعقلانی باطل است.